

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

11 de Laruis, & Personatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

tamen dixit, venari posse clericos non tumultuosa venatione, veluti piscatione, quod verum est: legitimus enim sanctos piscatores, vt D. Petrum Hugo Cardinalis cum Angliæ & Scotiae episcopis in Anglia synodum peregit, in qua præter cetera ordinatum, vt clericus, qui ceruos aut damas intra saltus occidisset, a profano iudice multaretur. *Polyd. Vergil. lib. 13. histo. Angli. § Postremo, §* in venationibus modus consideratur, nam in litoribus facere in itinere frequenter, & tendiculas ibi ponere, ad capiendas fetas non licet, nulla monitione præcedente, alioquin teneatur de damno dato carum occasione, *quis fontis. 28. ad leg. Aquil. lib. 9. P. tit. 2. aliter licet.* Nec licet noctu piscatoribus in litoribus ignem accendere, ne decipiantur nauæ, putantes ad portum se appellere. *Inc. piscatores. 10. de incen. rui. § nauis. lib. 47. P. tit. 9.* Constitutiones regie Philippo Pulero, de quibus supra meminimus, certum piscatoribus imponunt modum, in instrumentis piscatoriis, in plagis, in tempore piscandi, in magnitudine piscium. Et alia quæque constitutiones de venationibus editæ constituant, quibus instrumentis liceat, & non liceat venari, quæ ibi obseruare licebit.

De laruis, & personatis. Cap. 11.

- 1 *Larvas ferre vitium frequens Gallis. § quare.*
- 2 *Persona seu larua prohibita. 3. § 6. 7. 8. § 11.*
- 4 *Histrioni vetatur sumere personam & vestes sacre virginis.*
- 9 *Persona seu larua permissa in festo matris, ut dicebant Deum. § 10.*
- 12 *Personam alterius agere publice, iniuriarum habet vindictam.*

Vitium hoc & crimen familiare Gallis est, vt personam irreputant in ædes alienas, nolentes qui sint detegi, propria conscientia seipsum aperte nihil boni aucturos prodentes. Oriunturque ex illis laruis prope innumerabilia scelera, quæ magis cogitata sunt, quam explicari oporteat: qui enim male agit, odit lacem, & agnoscit non vult, & mentitur sæpe & faciem & sexum, vt solent fures, luxuriae de diti,

Qui Curios simulans, & Bacchanalia viuunt. Juuen. Saty. 2.

Item & ii, qui nocere, iniuriam vel alius inferre desiderant. Prohibuit Franciscus I. eius nominis Galliarum rex, anno 1539. die nona Maii, ne quis armatus, potissimum laruatus, per itinera, ciuitates, oppida incederet proscriptioe bonorum indicta in eum, qui hoc attentasset, parte media ærario regio, altera delatori decretæ, & pena corporali & pecuniaria arbitrio iudicis relicta. Prohibuit & Senatus Parisiensis 15 Iulii anno 1551. Laruas has vendi, ferrive a quoquam. Idipsum quoque Tholose sæpe, saltem singulis Saturnalibus, quæ Christiani nomine tenus exercere deperuata corruptela, ante inuentis quadragesima die repetitur tamè plerumque frustra, vt non loquendam non sit, eos qui prohibens, magistratus in quædam, quos alius præluere oportet, pernicioso exemplo viam facere. Videbit autem rex in posterum, si velit rempublicam fore, num iuuenes, qui his passionibus animique voluptatibus adhuc detinentur ridiculis & improbis, quibus clauum committit, possint serio graues reipublicæ lacrymas abstergere, & ruentem structuram imperii salutare & emendare. Verum ii diuites sunt & iuuenes: egeremus igitur probis pauperibus & senibus, quibus, quæ Deus prohibuit, exsequendi cura esset.

Prohibuit itaque Deus has laruas: *Ne mulier inquam vestem virilem, vir muliebrem induat, tanquam sibi abominabile.* *Deut. 22. c. si qua mulier in 2. 30. dist.* Hæc hilaritas effusa, quæ καμω Gæcis, de qua postea, vitis non conuenit, vt Medemus conuulsi Antigonon, an luxuriosum conuiuium καμω adiret, hoc solum illi tenentati iustitiam regis te esse filium, *Dio. Laert. lib. 2.* Et Gregorius Nazianzenus *εάν τις κάμω κληθῆ, μη παύσῃ, si ad comum* (vnde & nos deducere possumus *momoi*) vocatus fueris, ne properes. *§ Vetatur jure, ne histrio personatus in scenam veniat cum vestibus sacris vel vestalium. l. m. m. de episc. audien. C. §. fin. de episc. & cler. colla. 9.* In lege Langobardorum hoc inter iniurias plectitur: sic enim scriptum, *l. fin. de eo qui in via ante stetit lib. 1. leg. Langobard.* Si quis homini libero iniuriam fecerit, d. est. Gualapuz, 80. solidos ei componat. Gualapuz dicunt, dum tibi quis furcivum vestimentum induerit, aut tibi caput laterocinandi animo, aut faciem transfigurerit. Vocant Gallia fæti personas has *mascas* & *mosas*, quæ nomina vsq; a deo horrida sunt & perniciofa, vt mirer cur illi, qui se inter alios alicuius esse pretii, honoris, & dignitatis iactant, & arbitrantur, velint has iadare. Multas vocant Langobardi *caedæmones* illos nocturnos ephalatas & striges, & lamias quæ feruntur deuorare & necare infantes.

*§ Sic j. n. audi legē illorum loquentem a Rhætario rege scriptā. l. in. de homicid. sermo. ministeria. vel aditium. lib. 1. leg. Langobard. Nullus presumat Aldiam alienam vel ancillam, quasi strigam, quæ dicitur masca, occidere: quia Christianis membris nullatenus est credendum, nec possibile est, ut mulier hominem viuum possit inuiscus comedere. § Greci j. autem κάμω dicunt vituperationem, maculam, reprehensionem: vnde Lucianus fingit in Heremotimo quemdam dictum illi Deum Momum, qui reliquos suos deos iridet. Proinde isti irridendi causa, si se ita transformet, viderint, num Christiano digna sit sublatio: & num ipsi potius ridiculi & contumeliales & impii reddantur. § Lex j. capitale statuit in Anglia seu Britannia, personas induere, vt refert Polyd. Vergilius, lib. 5. de inuentor. rer. § Videntur j. nostri paganos Romanos imitari, quibus festus dies erat sacrae matris vt vocabatur Deum, quo facere, imitari personamque induere quilibet licebat: cuius oblatæ commoditate Materius volebat Cæsarem Commodum necare, sed detectus capitis penas luit. *Herodot. lib. 1.* Scribit & Dio Cassius, § Saturnalia j. a feruis fieri solita habitu dominorum. § Constitutiones j. ecclesiasticae, laruas has & theatrales ludos, vt turpitudines & ludibria & corruptelas expellunt, *ca. cam de corem de vita & honest. cleric. apud Gregor. iii. de spectis in eccles. non. faciend. in pragmat. sanct. ex concilio Basiliensi.* negantque factam communionem histrionibus & scenicis hominibus non penitentibus, qui hanc laruaem exercent imitationem, *c. pro dilectione, & cap. scenicis, de consecrat. dist. 2.* habitusque sunt turpes & infames eorum personarum, *l. 2. § ait prætor, de iis qui not. infra. ca. 1. 4. 9. cap. 1. § 1. dist. & quæ exheredati ab honestis parentibus possint, §. causat, vt cum de aedæ. cog. in auth. § Milcentur j. cum istis laruis ludicris interdum iniuriarum & contumeliarum causæ, dum alterius quis imitatur personam in publicum prodit, idque leges quocunque pantiunt: vt si quis vestem fordiam rei nomine in publico haberit, vel capillum submiserit. *Leuestem, 39. de iniur. P.* Moris enim erat Romanis seis submittere capillos, vt ait Plinius, *lib. 7. Epist. epist. Sura suo.***

De bonorum Decoctoribus.

CAP. 12.

- 1 *Decoctores bonorum catamidiari debent.*
- 2 *Comus, quæ a Deo habitus, eius fæstum & figura. 3. § 4.*
- 5 *Commessantium & epulonum tristis quis exitus, & plana.*
- 6 *Decoctor bonorum infamis.*

Prodeunt j. ex superioribus proxime recensitis viuendi perditis vitis bonorum decoctiones, facili & leui via, ex procijs, luxuriosis & nepotibus perditis, otiosisque. & popinis gaudentibus: quare & illis crimen hoc impunitum esse non debet, qui bona a maioribus multo parua labore, & cum vitæ & animæ sæpe discrimine confumunt. Statuit Aduertans Cæsar merito decoctores bonorum suorum, si lux auctoritatis essent, catamidiari in amphiteatro & dimitti, vt auctor Spartianus, in *Adrian.*

Apod j. antiquos idolastræ καμω, habitus Deus, & commessationum nocturnarumque saltationum præses, in cuius milititia auctorabantur iuuenes, qui conotati noctu, cum facib. musicisque instrumentis, ad amicarum fores, saltandi cantandique gratia concurrebant, procaciterque lasciuiebant, adeo vt fores nunquam confingerent, atque irrumperent. Indicat id Aristophanes, in *Pinto*, dum ait, *Γ. εἰς αὐτὸν δὲ τὸν κάμω βασιλεὺς Χρ. εἰσέρχεται, εἰς τὸν γέτοιο καὶ δὲ τὸν κάμω πορεύεται.* Et Xenophon in *Sympol.* ἐρχεται πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ κάμω Συνακτιστοῦ ἀνθρώπου, ἐρχονται ἀλλήλοισιν ἀγαθὸν καὶ χρησιμὸν τὰ πρὸς αὐτὰ δυνάμενοι ποιεῖν. Erat & festum ideo κάμω, quod magna cum hilaritate peragitur, tanquam a commessationibus in festo Bacchi, & ita κάμω ἐστὶν κάμω καμω, interpretatur Eustathius apud Dionysium, *lib. de situ orbis.* dum is ait de Britannibus insulis loquens,

ἀρχὴ ἡ νῆστων ἔτερος, πόρος ἐνδραγαμῶν ἀνδρῶν ἀντιπρὸς τὴν ἀγαθὴν αὐμνῶν, ἐπιμένει τελευτῶν κατὰ τὴν ἰσὺν ἐξ Βάκχου, εἰρημνῆσαι ἡσώσιο μετὰ τὸν κάμω καμωβοῖς. ἐπιγίγναι, παρὰ τὴν ἡλικίαν, ἐπιγίγναι ἡλικίαν, ὅτι καμω ἐστὶν ἐπὶ τὴν ἀλλήλοισιν βίοντες καλῶς ἐπιβρομῶν ἐπιγίγναι, ἐπὶ ἔτοι ἀντιπρὸς μετὰ τὸν κάμω ἀναγίγναι ἰσὺν κάμω ἀγαθὴν ἐπιβρομῶν ἐπιγίγναι, id est, iuxta item insularum alius tractus, ubi mulieres Hominum e regione illustrium Amistarum.

Concila.